

ПРОТОКОЛ

№ 439

гр. Пазарджик, 25.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Т. Петкова

Съдебни Милка Н. Благова

заседатели: Радка Тр. Биволарова

при участието на секретаря Мирослава Савова
и прокурора Б. В. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Т. Петкова Наказателно дело от общ
характер № 20235220201749 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимият С. Г. К. – уведомен в предходното съдебно заседание, се
явяват лично и с адв. Валери П. от АК – Пазарджик – редовно уведомен в
предходното съдебно заседание , надлежно упълномощен от ДП.

Наследникът на пострадалия В. С.- Т. В. С. –не се явява, нередовно
призован. Съобщението до същия за разпоредителното заседание ведно с
приложеното уведомление за правата, с които разполага в качеството на
наследник на пострадалия е върнато в цялост с отбелязване от връчителя, че
лицето е търсено няколко пъти на посочените във върнатото съобщение дати,
но не е било открито.

По разпореждане на съдията докладчик съдебният деловодител е
направил няколко опита за свързване по телефона с лицето, които не са дали
положителен резултат.

Същевременно по делото е постъпило уведомление от Т. В. С., в което
потвърждава, че В. Т.ов С. е негов биологичен баща, но никога не са имали
връзка като баща и син, познава същият само по физиономия, тъй като още
като новороден родителите му са се развели и той е заживял със своята майка.
Декларира, че никога не е бил търсен и издържан от баща си. Декларира също
така, че не е давал пълномощно на никой да го представлява по делото и с

уведомлението прави искане за прекратяване и спиране на НП. Самото уведомление до съдът по делото е формулирано като отказ за производство.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Б. П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Формално погледнато изпълнен е чл. 247 ал.3 от НПК- наследника не е намерен на посочения адрес за призоваване в страната. От уведомлението на пострадалия, очевидно същият не желае да участва в наказателното производство и се дезинтересирал от делото и затова няма пречка да дадете ход на делото.

АДВ.П.: Намираме се в същата хипотеза като при първото разглеждане на делото. Имаме изявление, което аз го тълкувам в друга насока дезинтересован от делото, той иска и прекратяване на същото. Предоставям на съда по хода на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, независимо, че не се явява наследника на пострадалия и независимо от обстоятелството, че същият е нередовно призован за днешното съдебно заседание. Както бе посочено по-горе, той е търсен многократно от връчителя, което е отбелязано на върнатото в цялост съобщение на известния по делото адрес, на който е бил открит в ДП, като няма данни по делото лицето да е посочило друг адрес за призоваване. В този смисъл е налице хипотезата на чл.247г ал.3 от НПК, тъй като наследникът на пострадалия не се явява и не е намерен на посочения от него адрес за призоваване в страната. В този смисъл РЗ не се отлага. От друга страна предвид депозираното от Т. С. уведомление до съда е видно, че същият се е дезинтересирал от настоящото производство и изявлението му сочи на това, че не желае да участва в същото, нито да упълномощи повереник, който да упражнява неговите права.

Доколкото същият е направил искане едновременно за прекратяване и спиране на наказателното производство, то съдът намира, че следва отношение по този въпрос да бъде взето в разпоредителното заседание по делото.

Е защо имайки предвид изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на подсъдимия, както следва:

С. Г. К. – роден на *****, българин, български гражданин, женен, със средно образование, пенсионер, неосъждан, ЕГН *****.

ПОДСЪДИМИЯТ: Получих препис от обвинителния акт преди повече от седем дни.

На подсъдимия се разясниха правата по чл. 55, чл. 94, чл. 115, ал. 4 и чл. 274 от НПК.

Разяснени бяха и разпоредбите на чл.371 и чл.380 и следващите от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбрах правата си. Наясно съм. Адвокат П. ще ме защитава. Не правя отвод на съда, секретаря и прокурора.

На страните се разясни правото на отвод.

Не се направиха отводи на съда, секретаря и прокурора.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма пречка да се даде ход на разпоредителното заседание. Готови сме да пристъпим към обсъждането на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК.

С оглед изявлението на страните съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ОТКРИТОТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ, разяснява на страните разпоредбата на чл.248 ал.3 и ал.4 от НПК и пристъпва към обсъждане на въпросите по чл.248 ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания и възражения по въпросите по чл. 248 ал. 1 от НПК. Обсъждали сме споразумение, но не можахме да постигнем с ответната страна и на този етап производството не може да се разгледа по някоя от особените процедури.

АДВ. П.: Нямам искания и възражения по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК. Считам, че има основание за прекратяване на същото. Депозирана е молба по този въпрос от наследника на пострадалото лице.

Но също така считам, че на ДП е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, които са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия. Този ОА страда от дефицит по отношение минимално необходимото му съдържание- да съдържа пълно описание на извършеното престъпление по следните съображения: Обвинението е по квалифициран състав за това, че моят подзащитен на 13.07. около 16ч. път III- 8402 е извършил нарушение на ЗДвП, като е предизвикал ПТП и твърдението е в следствие, че е избягал. Никъде в ОА не съществува подобна теза нито подобно доказателство. Още в първата част е записано, че е продължил движението си.

По обвинението по чл. 20 от ЗДвП прокурора обосновава със съдебна практика детайлно изложена в един от листовите. Направих си труда съвсем внимателно на изследвам съдебната практика и нито едно от тези решения не потвърждава, това което прокурора твърди, а именно че моят подзащитен не е контролирал ППС. Пред мен са съдебните решения, мога да ги изчета подробно или да се спра на диспозитивите им, нито решението, което посочено на първо място № 126 - там има оправдаване по чл. 20, не може да се вменява подобно нарушение за отклоняване на вниманието в този контекст, също по чл. 59 в мотивите е казано подобно твърдение, същото е по другите. Има съвременна практика решение № 60147/26.01.2022г. по касационно н.д. № 510/2021г. в което многократно е повторено и е казано, че в практиката на ВКС -нарушението на чл. 20 чл. 1 от ЗДвП, би било налице при изгубване на контрол при управлението, поради заспиване на водача, отклоняване на вниманието, разсейване и прочие. В тези случаи нарушението няма връзка със скоростта. От дългата ми практика в конкретния случай, считам че в този ОА не съществува обвинителна теза, която да препокрива нормата на чл. 20 чл. 1 от ЗДвП, не само като съдържание, но и като контекст на съдебната практика. Това от своя страна води неминуемо до нарушаване процесуалните права на подсъдимия.

Още повече бих искал да изтъкна,че не можахме да постигнем споразумение, защото първия прокурор, които разглеждаше делото излезе в

майчинство и не искаше да изкара тезата, че моят подзащитен е избягал. Ето защо, считам с оглед това обстоятелство на основание чл. 249 ал. 2 във връзка с чл. 248 ал. 1 от НПК да прекратите съдебното производство и да върнете ОА на прокурора, с оглед допуснатите от него нарушения.

Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Няма основание за прекратяване на мярката за неотклонение.

Няма искани за нови доказателства. Доказателствените искания ще ги направя на по-късен етап, ако съдът прецени, че делото не следва да бъде прекратено по една от двете причини.

ПРОКУРОРЪТ: По втората точка, която говори колегата е по същество според мен. Що се отнася до допуснатите процесуални нарушения, считам, че точно са посочени всички факти и обстоятелства в състава на престъплението. Изрично е посочено за квалифициращото обстоятелство бягство от местоизвършването, няма никакво процес нарушение.

По искането на наследника за прекратяване на производството не следва да бъде уважавано нито за спиране, нито за прекратяване. Не е посочено на какво основание още повече, че не се е конституирал в качеството на наследник.

ПОДС. СТ. К.: Нямам искания и възражения по въпросите по чл.248 ал.1 от НПК. Поддържам това, което каза адв. П..

След изслушване на становището на страните, след съвещание и запознаване с материалите по делото съдът намира, следното:

Делото е подсъдно на РС-Пазарджик както родово, така и местно с оглед на повдигнатото обвинение, от една страна, и с оглед местоизвършването на престъплението.

Съдът намира, че не са налице основания за спиране и прекратяване на наказателното производство. Тук е мястото да се посочи, че искането формулирано от наследника на пострадалия за прекратяване и спиране на НП не следва да бъде уважавано.

На първо място същото не е мотивирано като по този начин съдът е лишен от възможност да прецени в какво точно се изразява искането на

наследника, а и поради каква причина се прави това искане, още повече че уведомлението, с което е сезиран съда е формулирано като отказ за производство. На второ място, дори и наследника на пострадалия с депозирания отказ да е поискал прекратяване на наказателното производство в случаите на чл.343 ал.2 от НК, то тази хипотеза в случая е неприложима, тъй като тя касае единствено случаите по които повдигнатото на подсъдимия обвинение е по чл. 343 ал.1 бук „б“ от НК, но е и в квалифицираните случаи на чл.343 ал. 3 от НК в какъвто смисъл е повдигнатото на подсъдимия обвинение, затова и законодателят систематично е визирал тази хипотеза преди състава на престъплението по чл. 343 ал.3 от НК и изрично е посочил в ал. 2 т.1 и т.2 за кои престъпления се отнася.

За разлика от защитника на подсъдимия, съдът намира, че на ДП не са допуснати съществени процесуални нарушения накърняващи правата на подсъдимия и в частност правото му да разбере в какво е обвинен и да организира правилно своята защита.

Според настоящия съдебен състав ОА на прокурора отговаря на изискванията визирани в чл. 246 от НПК, като в обстоятелствената му част са изложени факти и обстоятелства свързани със състава на престъплението и извършеното от обвиняемия деяние, за което е предаден на съд. Посочено е времето, мястото и начина на извършване на престъплението, в това число са изложени подробни обстоятелства относно квалификацията признак- бягство от местопроизшествието, като прокурорът допълнително е посочил и доказателствата на база на които е обосновал обвинението по тази квалификация. Подробно са описани и действията на обвиненото лице, с които е описано осъщественото изпълнително деяние и тези действия като изложени факти и обстоятелства в достатъчно ясна степен обосновават и хипотезата на чл.20 ал.1 от ЗДвП- тази която е посочена от прокурора като нарушена и намираща се в пряка причинна връзка с вредоносния резултат.

Що се касае до изложеното и по-скоро посочената в обстоятелствената част на ОА, съдебната практика на Върховната инстанция и нейната относимост към случая, съдът счита, че това е въпрос по същество и излагането или неизлагането на тази съдебна практика по никакъв начин не лишава обвиняемия от това да разбере в какво е обвинен, за какво престъпление е предаден на съд. В този ред на мисли подробно прокурора на

стр. 2 от ОА е посочил и защо счита, че обвиняемия е нарушил разпоредбата на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП, като този извод е бил направен и съобразно изложените по-горе факти и обстоятелства описващи дейността на подсъдимия.

Всички останали въпроси свързани с това, дали от доказателствата по делото се обосновава обвинителната теза или не, са въпроси по съществото на спора и не са сред основанията водещи до съществени процесуални нарушения, налагащи прекратяване на делото и връщане ОА на прокурора.

С оглед на изложеното, съдът намира, че не следва да прекратява съдебното производство и да връща делото на прокурора, тъй като счита, че на ДП не са допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правата на обвиняемия.

Не са допуснати и СПН, накърняващи правата на наследника на пострадалия. Видно от приложеното по ДП уведомление, същият е бил призован в качеството му на наследник на пострадалия да се запознае с материалите по ДП и ако желае да участва в същото като пострадал, като уведомлението му е било връчено лично, но лицето не се е отзовало.

Според настоящия съдебен състав, с оглед изложеното по-горе, не е налице и основанията за прекратяване на наказателното производство в хипотезата на чл. 343 ал.2 от НК.

Не са налице и основания за разглеждане на делото при закрити врати, привличане на резервен съдия, съдебен заседател, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език, както и извършване на съдебни следствени действия по делегация.

По отношение на взетата мярка за процесуална принуда съдът намира, че същата е адекватна на деянието, а и с оглед процесуалното поведение на подсъдимия намира, че не следва да се произнася по същата на този етап.

Не са направени искания за събиране на нови доказателства, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Не са налице основания за разглеждане на делото по реда на някоя от диференцираните процедури, като счита че делото следва да се разгледа по общия ред.

С оглед на изложеното до тук съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТАТИРА че в хода на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и на пострадалия.

ОТКАЗВА да уважи искането на защитника на подсъдимия за прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора.

ПОСТАНОВЯВА делото да се разгледа реда на глава 20-та– общ ред.

Определението в частта по чл. 248 ал. 1 т. 3 от НПК подлежи на обжалване и протестиране в 7- дневен срок от днес по реда на глава 22 от НПК пред ОС –Пазарджик, а в останалата част е окончателно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО бе обявено на страните.

Съдът намира че фактическата обстановка по делото не изяснена и ще следва делото да се отложи за събиране на доказателства, като счита, че на този етап не следва да дава ход на съдебното следствие, предвид възможността за обжалване на определението, с което е оставено без уважение искането на защитата.

С оглед липсата за свободни дати в редовния график на председателя на съдебния състав не може да бъде спазен срока по реда на чл. 252 ал.2 от НПК, а и предвид това че предстои да бъдат разпитани голям брой свидетели и да се изслушат експертизи, което технически изисква повече време, ще следва с.з. да бъде насрочено за първата възможна дата.

С оглед на горното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА ДЕЛОТО и го НАСРОЧВА за 08.05.2024г. от 09:30 ч., за която дата и час подсъдимия, защитника, прокурора и съдебните заседатели-уведомени.

Да се призоват свидетелите и ВЛ съгласно списъка към ОА.

Протоколът се изготви в с.з., което приключи в 14:29 часа.

Председател: _____

Секретар: _____